KINH CHƯ PHÁP TẬP YẾU

QUYỂN 7

Phẩm 15: THUYẾT MINH VỀ TỘI (Phần 2)

Hiểu rõ tướng tội phước
Là người đầy đủ trí
Không hiểu đúng tướng ấy
Chính là kẻ ngu si.
Thông đạt các công đức
Với tội ác cũng thế
Hiểu như thật hai thứ
Thường được hưởng an vui.
Người tạo các tội ác
Như ở chung với giặc
Ai thích làm việc thiện
Như gần với bạn lành.
Do ái nhiễm tạo tác
Cảnh giới luôn hiển hiện
Xoay vần trong si ám
Thường chịu mọi khổ đau.
Cảnh dục như rừng rậm
Nơi tham ái hoạt động
Kẻ ngu không hiểu pháp
Làm sao được giải thoát.
Đọa vào trong địa ngục
Hòa hợp chịu khổ đau
Nên biết không tạo tội
Làm sao bị đến đây?
Làm lành được quả tốt
Trang nghiêm vô lượng phước
Tạo ác tự chịu họa
Chắc chắn không tránh khỏi.
Khổ vui của mình người
Xoay vần trong biển hữu
Vì gió nghiệp thổi động
Như sóng có từ nước.
Người nào sống phóng dật
Thường tạo mọi nghiệp ác
Chính vì nhân duyên ấy
Phải đọa vào địa ngục.
Được ra khỏi địa ngục

Sinh vào trong cõi ác
Lại bị dục lôi kéo
Quên khổ não ngày xưa.
Tâm này do tập quán
Vừa ngộ lại bị mê
Vui hết khổ liền sinh
Không xét họa sau này.
Bị năm căn lừa dối
Điên cuồng theo trần cảnh
Bị trôi lăn không ngừng
Đều do dây ái buộc.
Đọa địa ngục, ngạ quỷ
Bàng sinh và biên địa
Hoặc vừa sinh lên trời
Bỗng chốc bị thoái đọa.
Trôi lăn trong các đường
Như xe lăn thế gian
Đều do nghiệp lôi kéo
Mà không thấy nhọc mệt.
Giả sử sinh lên trời
Hưởng hoan lạc thượng điệu
Phước hết lại thoái đọa
Đều đi trong luân hồi.
Đọa địa ngục Liên hoa
Trăm ngàn vô số kiếp
Chịu vô lượng khổ não
Kẻ ngu không chán sợ.
Ba cõi nào có vui
Khổ đau có chịu được
Chúng sinh bị si mù
Chưa bao giờ lo sợ.
Kẻ ngu mê nhân khổ
Không hiểu được khổ đau
Khổ ấy từ nhân sinh
Như hạt sinh ra trái.
Vì khổ vui trói buộc
Qua lại trong ba cõi
Chỉ trừ vui tịch diệt
Vĩnh viễn lìa ưu não.
Sinh bất cứ nơi đâu
Thường suy nghĩ khổ não
Khổ ấy không sinh nữa
Lìa khổ được an vui.
Người nào nghĩ nhớ được
Khổ não trong địa ngục

Sẽ không hề đắm vướng
Một chút hoan lạc nào.
Đã hiểu rõ như vậy
Thế gian đều hư giả
Hãy lìa các tội lỗi
Dùng hiệu khéo tu tập.
Thọ mạng không còn lâu
Trong sát-na nháy mắt
Đoạn trừ nhân độc ác
Thường làm các việc lành.
Hiểu mạng sống chẳng bền
Tất cả do tâm tạo
Làm những việc chân chánh
Không nuôi sống tà vạy.
Khổ não ở đời sau
Sao không biết lo sợ
Dây si thường trói buộc
Lửa ngục luôn thiêu đốt.
Si là pháp bất thiện
Trái phước nghiệp bạch tịnh
Dắt dẫn chúng sinh ác
Chìm mãi trong biển khổ.
Người nào không sợ tội
Thích làm nhiều việc ác
Xoay vần trong địa ngục
Bị lửa ngục đốt thiêu.
Như một đốm lửa nhỏ
Có thể đốt mọi vật
Kẻ ngu dù ít tội
Cũng đọa vào địa ngục.
Người nào sợ đường ác
Không tạo các tội lỗi
Thường giữ gìn chánh pháp
Bỏ ác làm việc lành.
Bạn ác sinh buông lung
Và vô tàm, vô quý
Người trí thường xa lánh
Chúng như lửa và độc.
Pháp khổ là ma chướng
Pháp vui không gì ngăn
Khéo phân biệt hai tướng
Thông đạt hết tất cả.
Xa lánh tri thức ác
Thích thực hành thí, nhẫn
Từ bi với chúng sinh

Là hạnh chính sinh Thiên.

M

Phẩm 16: ĐỊA NGỤC

Người nào sống tà vạy
Tạo tác các nghiệp ác
Sẽ nói quả báo ấy
Sau đọa vào địa ngục.
Là Đẳng hoạt, Hắc thằng
Chúng hợp, hai Hào khiếu
Thiêu nhiên, Cực thiêu nhiên
Và địa ngục Vô gián.
Tám địa ngục như thế
Mỗi mặt mở một cửa
Ở mỗi cửa địa ngục
Bốn ngục làm thành quách.
Thành sắc bao xung quanh
Người tạo ác đầy dẫy
Người tốt gắp tội nhân
Như chiên cá trong chảo.
Mưa, núi, đá, gậy gộc
Làm thân thể nát nhừ
Ngày đêm luôn gào khóc
Khát uống nước đồng sôi.
Bị khổ não bức bách
Kêu la rất to lớn
Chịu mọi thứ hình phạt
Chạy trốn khắp bốn bên.
Người bị si che lấp
Sinh ra các ác kiến
Phải chịu nhân địa ngục
Như biển rộng lại sâu.
Ác kiến hạ liệt này
Tổn hại mình và người
Vô lượng nhân duyên khổ
Ngươi đã tự trói buộc.
Vì chìm trong tà kiến
Ý mình sinh kiêu ngạo
Vĩnh viễn đọa đường ác
Chịu cực khổ lâu dài.
Do tạo các nghiệp ác
Ngươi phải đến nơi đây

Kẻ ngu si hèn kém
Tự làm, sầu nỗi gì?
Làm ác trong quả lành
Ắt không thể có được
Trồng cây ở vực sâu
Nhất định không được quả.
Người buông lung, ngu muội
Thường thích chuyện hòa hợp
Vì được chút sướng vui
Sau chịu nhiều quả khổ.
Kẻ ngu cho là vui
Tham luyến vợ và con
Sinh phiền não nhiễm ô
Đều do tâm si ái.
Khi đến lúc lâm chung
Không ai cứu giúp được
Riêng mình vào đường ác
Đi mãi trong buồn thảm.
Lại nữa trong địa ngục
Vốn không có vật khổ
Tùy hữu tình tạo ác
Từ tự tâm biến ra.
Như đốt hương thơm lên
Hương tỏa nhang không còn
Như bầy chim ngủ đêm
Tối hợp sáng bay đi.
Hoặc lấy tiền của người
Và giết hại thân mạng
Tạo nghiệp ác như thế
Đều là vì ngu si.
Chính vì ngu si ấy
Từ tối đi vào tối
Mất chánh hạnh sinh Thiên
Và tịch tĩnh tối thượng.
Vợ con và quyến thuộc
Trói buộc khó thoát ra
Chìm trong biển sinh tử
Không có chỗ dựa nương.
Tham cầu tạo nghiệp ác
Sao bảo vì vợ con
Đến khi chịu đau khổ
Ai biết ở chỗ nào.
Trong vô lượng ức kiếp
Thường tham đắm sắc đẹp
Do đó tạo tội lỗi

Hèn hạ, không hổ thẹn.
Xưa đã tạo tội ác
Sau hối hận ích gì?
Nhất định đọa địa ngục
Nhiều kiếp không lúc ra.
Bà con tuy có nhiều
Làm sao cứu được mình
Thấy người khác tham dục
Chịu quả báo cũng thế.
Tự mình làm việc lành
Ắt được quả an lạc
Kẻ ngu bị si che
Hoàn toàn không tỏ ngộ.
Ai bị si che lấp
Tham sân sẽ sinh theo
Vật mình thích thuộc người
Khổ mình không ai thay.
Trong bị ba độc đốt
Ngoài lửa ngục vây quanh
Nhiều kiếp chịu khổ đau
Bao giờ khỏi đường ác.
Tự tâm tạo tội ác
Lại không biết hổ thẹn
Bị lửa ngục thiêu đốt
Kêu khóc có ích gì.
Các ngươi thật ngu độn
Thích làm việc phi pháp
Hối hận để làm gì
Lặng yên mà chịu khổ.
Kẻ ngu tạo tội lỗi
Tạo rồi sinh kinh sợ
Nghiệp quả thường theo đuổi
Đều là do duyên sinh.
Chưa bao giờ tu thiện
Lại không đoạn việc ác
Ai xa lìa nghiệp ác
Không còn thấy địa ngục.
Ai bị si che lấp
Không hiểu rõ nghiệp quả
Bị tà sư mê hoặc
Tăng trưởng thêm tội lỗi.
Vì sợ tội đã làm
Thường sinh tâm nhiệt não
Không chánh pháp đối trị
Khổ não khó chịu được.

Ai xa lìa tội lỗi
Sẽ không có khổ đau
Sống tư duy, chánh niệm
Không nên tạo tội ác.
Ai thích làm việc ác
Là không chán khổ đau
Đã khổ càng thêm khổ
Làm sao giải thoát được?
Tâm không sinh nhàm chán
Làm sao được tịch tĩnh?
Những chúng sinh tạo tội
Ta không tâm xót thương.
Người bị si trói buộc
Làm những việc phi pháp
Vì người tự tạo tác
Ta không thể cứu hộ.
Chứa nhóm hạnh ngu si
Tạo đầy dẫy tội ác
Không thể trí giới tịnh
Quả khổ sao tránh khỏi.
Người nào tạo nghiệp ác
Theo nhân phải chịu quả
Phải biết nhân duyên khổ
Tự làm phải tự chịu.
Người bị dây ái buộc
Cuồng loạn không hổ thẹn
Chịu hình phạt hiểm ác
Khổ ấy không thể nói.
Người nào tạo nghiệp ác
Ắt phải chịu khổ đau
Chẳng làm thì không chịu
Không nhân cũng không quả.
Các tội lỗi như thế
Phải chịu quả địa ngục
Không bao giờ vui thích
Những pháp thiện, nghiệp lành.
Không tu tập phước nghiệp
Tạo vô lượng tội ác
Kẻ ngu chịu quả báo
Hối hận nào ích gì?
Xa lánh những bạn lành
Làm nhiều việc gian dối
Không tu nhân chân thật
Tìm vui không thể được.
Chứa nhóm các tội cấu

Từ tâm ngu si sinh
Nhiều kiếp chịu cực khổ
Đều do nghiệp từ xưa.
Hữu tình ở địa ngục
Bị ngục tốt bắt nhốt
Khổ đau rồi than trách
Nghiệp hết sẽ ra khỏi.
Lại nữa, kẻ ngu si
Vì do tâm lừa dối
Không hiểu nghiệp đã làm
Phiền muộn mang sầu thảm.
Xem phi pháp là thiện
Bạn tốt như kẻ thù
Tổn hại mình và người
Luôn ở chỗ tăm tối.
Ác hạnh ba độc đó
Chẳng khác kẻ oan gia
Lôi kéo các hữu tình
Đến chỗ Diêm-ma-la.
Si do nhân gì sinh?
Do chấp ngã, ngã sở
Không tu hạnh bố thí
Làm sao cứu độ được.
Tội: giặc oán số một
Cõi ác hiển hiện theo
Trong đời này, đời khác
Không hề xa lánh nhau.
Những việc ác đã làm
Như dao bén, lửa dữ
Hiểm ác thật đáng sợ
Đã làm người phải chịu.
Người nào tâm tịch tĩnh
Không tham đắm cảnh giới
Chẳng hành động si mê
Sẽ lìa quả báo ác.
Nghe tiếng khổ địa ngục
Ngu si không kinh sợ
Giống như đem củi khô
Ném vào ngọn lửa dữ.
Lại nữa, lửa thế gian
Cháy lâu cũng bị tắt
Nên biết ngọn lửa nghiệp
Luôn luôn cháy hừng hực.
Lửa thế gian tắt được
Lửa nghiệp cháy không ngừng

Người nào tạo nghiệp ác
Cuối cùng sẽ bị đốt.
Vì thế ngọn lửa nghiệp
Đốt người trong địa ngục
Người không sợ đường ác
Không tránh khỏi hại này.
Hãy dùng trí phân biệt
Khéo tự mình phòng hộ
Xa lánh các nghiệp ác
Sẽ không chịu khổ đau.
Bị si mê che lấp
Luôn tạo các nghiệp ác
Giờ chịu cực khổ này
Kêu khóc làm gì được?
Trước, giữa và sau cùng
Cho đến hết mức khổ
Nhân khổ và quả khổ
Đều không nên ham thích.
Xưa ở chốn nhân gian
Làm nhiều việc độc ác
Quả báo hiểm ác này
Nay người phải tự chịu.
Ngoài phân biệt đảo điên
Nhân quả luôn tương xứng
Như những nghiệp đã làm
Theo nghiệp mà chịu quả.
Ngươi luôn luôn gìn giữ
Chính bản thân của mình
Cớ sao tạo nghiệp ác
Cắt mạng sống mọi loài.
Vì mong cầu tài lợi
Ngươi chịu mọi khổ đau
Cớ sao của người khác
Lại sinh tâm cướp đoạt.
Đối với vợ của mình
Người chuyên tâm giữ gìn
Tại sao với vợ người
Lại sinh lòng xâm phạm.
Ngươi tạo tội vọng ngữ
Lừa dối người lương thiện
Người khác không tín thọ
Lưỡi ngươi thật đáng sợ.
Vì tội thích uống rượu
Nên sinh ra ngu độn
Bị pháp ác phỉ báng

Sao chẳng chịu xa lìa.
Năm thứ độc ác ấy
Đều do ngươi tạo ra
Giờ chịu quả báo ác
Sao ngươi lại buồn đau.
Pháp bất thiện như độc
Hãy luôn luôn xa lánh
Làm cho loài hữu tình
Chìm mãi trong biển khổ.
Lại nữa, lửa tham dục
Đốt cháy cả ba cõi
Thấy thiện lợi không tu
Sau, sao được an lạc?
Nói những lời hay khéo
Càng thêm nhiều tham dục
Đây là tội lỗi lớn
Hãy đoạn tận gốc rễ.
Đã đọa vào địa ngục
Lại khóc lóc kêu la
Ngục tốt đều bảo rằng
Y nhân mà chịu quả.
Không xa lánh điều ác
Làm rồi lại làm nữa
Nhân ấy càng tăng thêm
Chịu quả báo cũng thế.
Ai sợ khổ vị lai
Bây giờ hãy tu thiện
Không quả báo địa ngục
Cũng chẳng phải kêu la.
Phóng dật như mặt đất
Sinh ra những bất thiện
Vô lượng loài hữu tình
Đều do tham dắt dẫn
Xưa đã tạo nhiều tội
Sinh hạnh ác tham, sân.
Kẻ ngu không hiểu rõ
Chịu khổ có ai thay
Không sinh tâm thương xót
Luân hồi theo nghiệp ác.
Giữa biển khổ mênh mông
Ai có thể cứu được
Tiền của và người thương
Mạng hết đều xả bỏ.
Vì tạo những tội này
Bị ngục tốt truy bắt

Ngọn lửa ác rất mạnh
Cháy lan khắp hư không.
Cho đến trên mặt đất
Hừng hực không gián đoạn
Khổ đau không dám nhìn
Lo sợ biết đi đâu?
Dao nhọn là đường đi
Đuổi xô chạy đến đó
Hiểm nạn rộng như biển
Độc hành không bè bạn.
Bao giờ được giải thoát
Ai cứu độ được mình?
Ta bị khổ chèn ép
Mỏi mệt không thể đi.
Nhưng bị chúng trói buộc
Lôi kéo phải đi thôi
Vợ con và bè bạn
Đến đây đều như giặc.
Ham vô lượng châu báu
Cầu cứu không thể được
Vì xưa kia phóng dật
Vui hết phải khổ đau.
Bị lưới chết bao phủ
Tăm tối biết về đâu?
Ngục tốt ở Diêm-ma
Rất hung dữ độc ác.
Trói buộc bị lăng nhục
Trong lòng rất kinh sợ
Ta xem chỗ ác đó
Trị phạt mọi hình khổ.
Tất cả tình, phi tình
Đều nằm trên lửa dữ
Lại có rắn độc lớn
Vây bủa khắp xung quanh.
Khóc than cầu ra khỏi
Không thoát, không cứu được
Đọa trong ngục tăm tối
Rộng sâu như biển lớn.
Hư không sáng rực rỡ
Nhiều kiếp sao thấy được
Chính vì năm căn ấy
Đảo điên sinh tham đắm.
Trôi lăn trong ba cõi
Làm sao được tịch tĩnh?
Những chi phần trên thân

Bị cưa bén phân xẻ.
Vô lượng cực khổ não
Không ai nói hết được
Chứa nhóm tội như núi
Các khổ thường bao quanh.
Tăng trưởng từng sát-na
Tâm tạo, thân tự chịu
Bị khổ não bức bách
Đắng cay riêng mình biết.
Diêm-ma phán lời này:
Ngươi hãy xét việc xưa
Nếu hiểu rõ tội mình
Sẽ chịu được đau khổ.
Đến lúc nghiệp chưa hết
Phải xét suy từng việc
Xưa bị si che lấp
Nay hối hận ích gì?
Ngươi tạo nhân như thế
Phải chịu quả cũng vậy
Do việc ác đã làm
Tăng thêm tội lỗi nặng.
Đọa hiểm nạn trong nạn
Chịu cực khổ trong khổ
Kẻ ngu tạo tội rồi
Như ném củi vào lửa.
Kiếp này đến kiếp khác
Nghiệp hết mới thoát ra
Chẳng phải trời, Tu-la
Dạ-xoa, các quỷ thần.
Ta bị lưới chết buộc
Không ai cứu được mình
Bị dây nghiệp trói buộc
Lôi đến chỗ Diêm-ma.
Kinh sợ không chỗ dựa
Theo nghiệp mà đọa lạc
Ai lìa tội lỗi dục
Bậc Tối thắng ba cõi.
Gỡ tất cả dây trói
Ắt không tạo các tội
Khi nhân duyên hòa hợp
Nhờ cha mẹ được thân.
Công cù lao như thế
Cớ sao người giết hại?
Lại nữa, tội giết mẹ
Không nghiệp ác nào hơn.

Đọa vào trong địa ngục
Chịu khổ đau nặng nề
Chặt dây trói ba cõi
Là bậc A-la-hán.
Kẻ ngu gây giết hại
Giờ chịu quả báo này;
Tất cả các Tạng pháp
Chỉ dạy cửa giải thoát
Vì phá hòa hợp Tăng
Giờ chịu quả báo này;
Thường nói lời hư dối
Chỉ đông mà nói bắc
Nói năng không thành tín
Giờ chịu quả báo này;
Lại nói lời thêu dệt
Tổn hại báu chân thật
Không ích lợi mình, người
Giờ chịu quả báo này;
Tạo nghiệp ác hai lưỡi
Cùng nhau để gièm pha
Chia rẽ bạn bè người
Giờ chịu quả báo này;
Nói lời ác vô nghĩa
Như dao, gậy, lửa dữ
Khiến người khác buồn khổ
Giờ chịu quả báo này;
Bảo hộ thân mạng mình
Tổn hại các hữu tình
Thường không tâm Từ bi
Giờ chịu quả báo này;
Châu báu của người khác
Lén lấy hoặc cướp đoạt
Tự tạo nhân năm dục
Giờ chịu quả báo này;
Thích làm việc dục tà
Như thêm củi vào lửa
Thường sinh tâm lo sợ
Tăng trưởng pháp bất thiện.
Bám chặt nơi tà kiến
Hại căn lành của người
Chịu ác báo không cùng
Và khổ não rất nặng.
Những cảnh giới ác này
Ngu si nên bị chuyển
Đều do thân, ngữ, ý

Tương ưng mà tạo ra.
Đã tạo những nghiệp ác
Lâm chung khổ hiện tiền
Bị ngục tốt đuổi bắt
Chạy mau đến địa ngục.
Khổ não trong địa ngục
Thật khó kham nhận được
Giả sử biển rộng sâu
Đốt mãi cũng khô cạn.
Người nào hiểu pháp ác
Quả khổ chẳng đáng vui
Hãy suy nghĩ chân chánh
Đừng tạo các tội ác.
Phật, Pháp, Tăng Tam bảo
Đầy đủ các công đức
Được sinh trong cõi người
Cớ sao không gần gũi.
Trước tạo tội vi tế
Như lửa nhỏ đốt thiêu
Sau tạo nhiều nhân ác
Như nhảy vào đống lửa.
Chẳng lo sợ tội lỗi
Ý không đoạn nghiệp ác
Thường nghĩ đến khổ báo
Sao ngươi còn gây tạo?
Phải biết chút tội kia
Đã sinh ra các khổ
Nghiệp hết mới ra khỏi
Không có ai cứu được.
Sứ giả của Diêm-ma
Kiểm xét rồi phóng thích
Nếu báo ác chưa hết
Kéo lôi chịu quả khổ.
Thân mình và tay chân
Rứt, xẻ và bằm chặt
Hữu tình vô số tội
Sầu thương lại kêu la.
Lại có hữu tình ác
Thường nói lời ly gián
Như chỉ một hạt giống
Sau tăng trưởng vô số.
Đều do tuệ ác đó
Mà gây ra tranh chấp
Thường làm điều tổn hại
Đến bà con bạn bè.

Trừ bỏ lời nói lành
Luôn nói lời hung ác
Nên cắt đứt lưỡi mình
Nhân quả rất tương xứng.
Trăm ngàn cửa công đức
Do lưỡi phá hoại hết
Khiến chịu khổ báo này
Bao giờ mới ra khỏi.
Đọa vào trong địa ngục
Nóng bức sinh đói khát
Ví như đem hạt cải
Ném vào đống lửa to.
Lại nữa, lửa địa ngục
Sinh ra từ đói khát
Hàng chư Thiên đọa lạc
Chịu quả báo cũng vậy.
Những nghiệp ác đã tạo
Đều do ba độc sinh
Lăn lộn trong lửa dữ
Không chỗ ẩn, chạy trốn.
Những hữu tình không trí
Vọng sinh ra phân biệt
Không lành nói là lành
Xem bạn tốt như giặc.
Vì sao các chúng sinh
Không ngộ pháp chân thật
Giả như được chỉ bày
Tâm không sinh yêu thích.
Chẳng thích nghe chánh pháp
Khinh hủy các Pháp sư
Ở trong đời ác đục
Làm sao sinh mắt tuệ.
Cảnh giới của kẻ ngu
Ái dục luôn mê hoặc
Không nương luật, chánh pháp
Không nhân để tự ngộ.
Bị dây si lôi kéo
Luôn thích làm việc ác
Làm rồi chịu cực khổ
Hối hận nào ích gì?
Vì ngu si tăng trưởng
Pháp nói là phi pháp
Nhân đã là điên đảo
Hoạt động đều sai quấy.
Phân biệt bằng vô minh

Say mê trong năm dục
Không tu tập pháp lành
Làm theo những pháp ác.
Chư Thiên tâm tham đắm
Rơi trong lửa phóng dật
Không gặp duyên thắng thiện
Ắt phải bị thoái đọa.
Lại nữa, kẻ ngu si
Ganh ghét bậc Hiền thiện
Giả hiện các oai nghi
Dối người để cầu lợi.
Miệng tuy nói chánh pháp
Tâm luôn tìm lỗi người
Người này ở thế gian
Là kẻ độc ác nhất.
Người nào ham dục lạc
Chính là tìm khổ não
Bị tự tâm lừa dối
Vui hết chẳng ai thay.
Vì vậy dùng chánh tuệ
Thường tu mười nghiệp lành
Những gì trái nghĩa lợi
Vĩnh viễn đoạn trừ hẳn.
Thích làm lợi cho người
Luôn giữ tâm như vậy
Thường nương pháp thiện, tịnh
Luôn an trụ như thế.

M